

АННА МАРИЯ ПЕТРОВА- ГЮЗЕЛЕВА:ИЗПОВЕД

БЪЛГАРИЯ БЕЗ ГРАНИЦИ, 2013

Актриса, журналист, кино и тв продуцент

Образование - висше
Музикална академия София -
хореография ,
НБУ София- театър и музикално
продуцентство.

.Тв журналист и дългогодишен
сътрудник на БНТ, RAI , La 7,
Italia.

.Като киноактриса има в репертоара
си повече от 50 игрални филма,
сериала и копродукции в България,
Италия, Германия, Франция, Сащ с
главни и поддържащи роли. В
България И Италия - и в тетьра.

.Хореограф и преподавател по

класически и джаз балет в Италия и
България.(БНТ, Музикална
академия-София, Иалс-Рим)

.Кино и телевизионен продуцент в
Италия и България от 1993г. насам.
.Пише стихове от 33 г. Публикува в
България и в Италия. Има издадени
стихосбирки на български и
италиански език /изд. Иван вазов-
2001 г. и Едицииони Траче-Италия,
2011/, има спечелени

международни награди за поезия,

между които Първа награда на Европейски конкурс за поезия и култура
в Лече, Италия през 2010, Голямата награда за култура и поезия, Италия
2012 и Наградата на Европейския Парламент за литература и поезия,
2013 и на SpoletoArtExpo 2013 за стихосбирката „Цветя и бодли на Вия
Егнатия”, изд. Траче, Италия. Публикува в италиански и български
специализирани издания.

- Член на Италианския Нац.. Орден на журналистите, на СБЖ и на КЕЖ
-Комитет на европейските журналисти.

- Член на Журито на Италианската Филмова Академия – за наградите
Давид на Донателло за киноизкуство.

- Доп.Член на Българската Академия за наука и изкуство, БАНИ

- Основател и президент на Асоциация Артемидия, Италия – България, с
която популяризира българските автори и изпълнители в литературата,
поезията, музиката и изкуството от 2007 г.

- Основател и управител на кино продуцентска къща “Adria Film
International “ ltd. от 1993 г.

АННА МАРИЯ ПЕТРОВА-ГЮЗЕЛЕВА

Творчески псевдоним

Аннабел

КАТО НАШЕ ЗНАМЕ

Кирил и Методий!
Имена свещенни,
имена безценни,
имена водачи!
На култура и памет безмерна,
на ценност на малък и горд народ!
На стойности древни
и сила отколе замрели...
Имена равностойни на нация,
на обич и памет,
на общност и чест,
на вечност българска!

+++

НАСТРОЕНИЕ

Дойде ти, палавнико Май,
и внесе в дома ми дъха неспокоен
на пролетното настроение.
Обърка сякаш всичко, свързано със мен
и без да се замислиш ми смути покоя.

Нова свежа струя вля в живота ми
и с това ме тласна устремно напред,
съживи и в мен природата –
да зазвучи край мен и вред,
да зарази с този ритъм свой и хората
и им изпрати слънчевия си сонет.

Обичам те, немирнико прекрасен Май,
задето всичко, до което се докоснеш,
променя се и става ново, свежо, чисто –
очите, които ме посрещат, са топли
като полъха на вечерния бриз,
сбрал в плаща си стотици морски вопли
като зов земен към слънцето искристо.

+++

СЕГА

Сега. Отдалечавам се.
Защо? ...

Дълбоко някъде в мен
спи отговор...

Сега. Само зная, че го чувствам.
Отдалечаването.
От теб, от нея
И от себе си...

От всички...
Защото исках обричане,
отдаване,
забравя...

Всичко се отдалечава от всичко.
Сега. Когато всичко се унищожавя.
Сега. Когато отчуждение е всичко.
Сега. Когато никой няма никого...

+++

ЛУНА

Луната... Днес!
Пълна е.
Голяма.

Като майка е,
която гледа,
бди!

... Има лунна светлина...

Да... Аз съм, ето ме!
Гледай ме!
Мисли ме!

Аз съм, която те следва
навсякъде по пътя ти.
Аз - която идва близо
и после надалече бяга,
ранена, невярваща...

Аз – уловена, наивна.
Аз – единствена, твоя само,
завинаги.

Аз – лунна светлина! ...

Втора Награда на Европейския Конкурс за Поезия и Култура в гр. Лече - Италия-2007 г.

+++

МОЖЕ БИ ЕДИН ДЕН...

На О.Фалачи

Един ден
бих искала да ме събуди
мисълта за мир,
за този наш измъчен,
така очакван,
окървавен, нечовешки,
но...мир, никога вече война!

Кой знае,
дали някой ден ние -хората-
ще бъдем
пораслите,
мъдри,
пълни с любов
към тази тук, където дишаме-
смайваща,
блестяща
синя сфера,
нашата Майка Земя?

Кой знае?
Това е сън, очакващ своето рождение,
да бъде бранен още...
от хищния звяр в нас,
разглезените ѝ деца!
Кой ли знае?...
Ние само!...

Първа Награда на Европейския конкурс за поезия и култура – Лече, Италия, 2010

+++

ТЕАТЪР

Кулиси, рампа...
Смях и сълзи неизбежни...
Трепет, унес и цветя,
гръм на нестихващ салон,
усмивки, докосване, близост
и пак самота...обреченост,труд...
Смелост - да победиш злонамерени пажове,
лихи погледи, скрита ирония.
Дързост – да бъдеш,
да те задъхва животът.
Вяра – в успеха, с мъка роден...
Но звънва душата там в залата тиха,
очите трескаво те следват,
пулсират редовете победени.
Това си ти, светът укротен е!

+++

МОЯ СТАРА ЛЮБОВ

На Пловдив

... А шуми, шуми Марица,
огряна от слънце и спомени
и светят Тепетата
измити от късния хладен октомври.
От всеки ъгъл и покрив ме гледат
годините изтекли
между мен и теб, мой Пловдив!
И радост и сълзи
и начало блеснало
и болка и деца
пораснали отколе...
... А аз , израслата в полите
на суровия Балкан,
пристъпвам пак, за сетен път пленена
от ласките ти майчини, тракийски
величави, български!
Отново тук съм,
в твоите прегръдки, Пловдив!
Стари мой приятелю,
Закрилие и памет моя!...

+++

КАН

Винаги е хубаво да си в Кан.
Животът е хубав.
Каквото и да правиш, в приказка си сякаш!

Забравяш всички Не
и спомените ти са само с Да
от твоето дребно съществуване.

Дишаш с пълни дробове
и всички липси компенсираш,
поне така на пръв поглед ти изглежда...

Правиш снимката на живота си
с Брад Пит и Морган Фримън,
но после файлът е повреден...

Работиш честно, вдъхновено,
като мравчица в редица,
а червеният килим го няма и на сън дори...

И тогава върви, съвземи се,
живей пълноценно живота си,
наслади се на твоята илюзия,
дишай !
Стъпчи всичко останало
и жив остани
в реалността на твоите вечни хинери,
и живей, живей, живей!

Аннабел

София

+++

ИЗПОВЕД

О, моя Родино мащехо,
ти, която ме роди и бързо ме отби...
О, родна моя люлко
от лепнеца смразяваща стомана...
Защо не ме обикна като своя нежна рожба,
не приласка духа ми изнурен,
защо не ме опази от завист и омраза люта,
с обич майчина и свята?
Погуби близките , които ме обичаха,
и мен понечи да затриеш,
но при теб ме няма вече.
Аз славя още твоя образ
неизвестно и за мен дори защо...
Обичам те и тихо страдам -
теб те бяха омърсили вече
твои собствени деца,
а мен прогонили далече
от майчината ти душа...

Аннабел

Анна Мария Петрова-Гюзелева